

En uppkomling

BERÄTTELSE FRÅN KUSTLANDET
AV GUSTAF JANSON

(Forts. fr. föreg. nr.)
"Så du pralar, Kalle!" — Nu åg det ej att visa sig svag, det skulle kanske påskynda den sjukdom som sedan — efter ett fick hon gråta ut.
"Joo, ja' vet de," svävade han.
"Ser du, den här historien me' Oskar..."
"De' a' förhjulad att tala, doktern tycker inte om de'."
"Inte ja' heller — de' gör så ont." — Han slöt ögonen med ett lyst skrämt över sin lilla lycklighet och försökte sova, men några besena rosslingar hindrade honom, och när blodskummet fjön färgade hans läppar, förstod hon, att han hade rätt.
Hon smög sig ut, sade till drängen att öppna för och fara efter doktern, därpå vände hon om och återtog sin plats vid sjukbädden.
Som en löpeld spred sig genom byn, att Karl Persson i Nedergränden låg på sitt yttersta. De troende samlade sig i små flockar, lutade sina huvuden tillsammans livligt viskande, och slutsumman av vad de sade blev ingenting annat än:
"Guds straff, Guds straff!"
Deras rösta för den starka hämnaren ökades. Inför ett så synbart bevis på hans makt var något annat heller ej tänkbart. Men räddsan vändes snart i förväning då de sågo Mörk, fortfarande med armen i band, komma utifrån vägen och gå in genom Nedergrändens grind. Han var väl den siste, som skulle velat beträda detta syndens hemvist. Men han lät dem stå där, och gick lugnt vidare in i sjukrummet.
Hade fru Persson följt sin första impuls, skulle hon fattat Mörk i kragen och kastat ut honom, hon kände sig stark nog därtill. Men hon stod obeaktad och brödd, hon vägrade ej, det var bestämt okvinnligt att göra så. Dessutom låg det någonting otvivelaktigt över alla dessa, som kallade sig Guds barn. De voro så värsäkra och djärva, de voro så visva, att paradiset vilade i deras ena ficka och syndernas förlåtelse i den andra, och då var det kanske ej värt att stöta sig med de mäktiga just i denna stund.
Mörk skred förbi henne och stannade vid skenan. En enda blick sade hon, att varje omvändelseförsök här skulle vara förgäppligt. Men eftersom han kände sig fullkomligt skyldfri, ville han giva den döende några vänliga ord näd på den sista färden och sade för den skull:
"Jag är här för att säga, att jag förlåter din som allt det onda du gjort mig."
Karl Persson blinkade, och Mörk trodde sig i hans skrynkliga anlete se en skynt av den forna illipariga hårdheten då han med övrig kraft svävade:
"De' kan I tryckt göra, I har inte förtjunt så lite på den saken, de' va' ju priset för Anna."
Mörk märkte, hur vredens brådde sluta inom honom. Här låg en kraftedlös gammal man med dödens stämpel på sina drag och likväl... likväl sköt han nåden ifrån sig och tackade icke ens för den förlåtelse som kastades på honom. Det var starkt det. Mörk beredd sig att giva den hårdnackade syndaren en dundrande straffpredikan till vägkost, men den vaktsamma fru Persson hindrade honom.
"Den, som I ej unnat leva i fred," sade hon kallt och avmätt — "kan I temningsten låta dö i ro." — Hennes skarpa, blanka ögon mötte trotsigt hans, och med en energisk åtbörd sköt hon Mörk åt sidan och intog hans plats.
Alla de vackra orden om förlösning och evigt hopp dogo på Mörks läppar. Dyster försökte han se öfvertill henne och då den döende, vars sinne sjukdomen borde ha mjukat upp, men de nakna ögonen voro övertall. Han blev rädd för de där ögonen, som voro så genomträngande, och ångrade att han infunnit sig här, där man så litet frågade efter honom och hans ord.
"Ja' har inte bett er komma", återtog fru Persson hårt — "men nu ber jag er om en sak: gå!"
Mörk tög, kvad och slagen. Han gjorde dock ännu ett svagt misslyckat försök att säga något, sedan vände han sig om och smög ut som en plask hund.
Vid grinden väntade en skara trogna. Mörk lade sitt ansikte i några bekyrda veck och skakade beklagande sitt huvud.
"Syndens lön är döden", sade han. Han gav inget annat förklaring, men alla förstode honom, och en kör av tunga suckar hördes runt omkring. "Låt oss bejda för alla dem, som bo i mörka lande!" fortsatte han mil-

ljudet, och genast flögo mössorna från mennens bjasor, medan kvinnorna andaktigt knäppte, ihop sina händer.
Men där inne i den lilla halvörnsängskammaren satt även en bedrövad kvinna med Bibeln i sitt knä och läste högt. Hon hade slagit upp Johannes evangelium, och orden flöt i jämn följd över hennes läppar.
En underbar frid sänkte sig över den döende mannen. Han hade lagt en av sina händer i hennes, och denna beröring styrkte honom. Allt vad hon läste hörde han väl ej, men den korsfästes älskingslärjunge lovade honom så mycket och — och — och ja ja, bättre än de andra var Karl Persson nog inte. Supt och slagits hade han som, ung, svurit hade han även, men aldrig varit outhärlig. Ja ja, livet ja... Var den korta raden av små obetydliga handlingar, varpå han nu blickade tillbaka, hela hans liv! Likt vattnet i en stillastående göl föreföll alltsammans honom, knäppt en vindfläkt hade någonstans krusat dess yta. Ja ja, det var väl så ändå. Men fyllt sin plikt hade han, brukat den faderneärva torvan och ärligt fogat sin länk i den långa kedja, som utgjorde det stora hela. Lugn kunde han gå bort.
"Hajsa Oskar!" mumlade han.
Hon tryckte hans hand och läste vidare.
Karl Perssons ögon slöt sig. Det blev så vackert och fridfullt kring honom, plågorna smälte som aprilisnön för solens strålar, och på avstånd ljod tonerna av en himmelsk sångkör. Ja ja, de väntade honom där uppe, nä han ville ju komma.
Hustrun höjde huvudet och lysnade, även hon hörde på avstånd någonting, som liknade en sång. Det var de väkta, som ute på vägen sjöngo en sång för den döende brodern, som aldrig varit deras broder.
Fru Persson återtog sin läsning. Så länge hon höll ögonen fasta på boken lyckades hon glömma den smärtsamma förlust som förestod. Hon läste länge, hur länge visste hon ej, tills hon plötsligt spratt till, i det en isande kyla spröd sig från handen över hela kroppen och koncentrerade sig kring hjärtat. Hon reste sig mekaniskt och såg skrämd på mannen.
Nästa sekund knäböjde hon bredvid sängen med ansiktet dolt i händerna. Nu fick hon äntligen gråta ut. Han var död.
Ett barnafrott leende vilade över den gamle bondens kantiga ansikte och tycktes hava gjort fast i munghorna, vilka fordom ryckte så illparigt och småslut. Och trots skuggstubbens samt de otariga rynkorna låg han där lycklig och blid.
Hon strök några gånger med handen över täcket. Ah så, mager och avtar han var, endast ben och skinn. I sin sorg tillgrip hon den vanliga tröstande, och bönderna alltid hava till hands, och sade halvhögt:
"De' a' kanske bäst så."
Men sedan stod det klart för henne, att hon nu var alldeles ensam. Mannen död och sonen på fästning, de bägge varelsor, som hon älskade mest av alla, långt, långt borta. Skulle hon förmå bära sina motgångar och skulle hon någonstans hinna gråta ut?
Hela natten brann lampan i hennes rum. Först då hon från början till slut låt igenom den milde evangelistens budskap slöt sig hennes trötta ögon för en stund.
Icke fullt en timme efter Karl Perssons död nådde budskap därom fram till Storgården. Det var Mörk, som i egen person underrättade Lundberg om svågerns fränfälle. När predikanten enligt de Skriftens ord, som bjuds en var att älska sina övänner, bett en bön för den hädgångne, begav han sig genast till vännerna där borta.
Hans förhållande till dem hade på alla sista tiden undergått en stor förändring. Sedan Maria rest till huvudstaden tyckte Mörk, att han ändades friare, och att om vägen ej låg jämnare än förut, ett stort hinder dock fallt bort. Hans sjukdom hade visserligen varat länge, men som provinsläkaren vid tinget framhållit, visat sig nästan ofarlig. Varje gång Mörk erinrade sig detta intryck, vars förestående betydligt mildrat Oskars straff, bett han ihop händerna, och en hälsk blick sköt ut ur hans ögon. — När han sjåll ej yrkade ansvar eller begärde skadeersättning, ansåg han det orätt av andra att motarbeta brottningens fallande. Men — han log litet surt — hans egna inträsen hade nödgat honom att ej visa sig oförsonlig, och detta tvång retade honom ännu mer, ty mot en fiende sådan som Oskar fann

Mörk det vara sin skyldighet att uppträda hårt, men — men återigen blandade sig denna förräpiga nödvändighet i hans åtgöranden och ställde sig hindrande i vägen för honom. Med en fasthet, som ingen väntat av honom, hade Anna förordat att han skulle svära fria varje anklagelse mot hennes kusta. Och då Mörk mistroget önskade veta varför, gled hon behändigt undan och förstod alltid att vrisja hans fruktan till ro.
"Jag tycker synd om morbror", var det enda svar Mörk lyckades avlocka henne.
Inför ett sådant skäl var det svårt att framställa några invändningar, som hon ej skulle kunna ge drivna. Han tog också försiktigt därmed och frågade endast inställsamt och vänligt:
"Va' ger ni mej därför, Anna?"
"Ja ska' tacka er", svarade hon enkelt.
"Och med detta svävande svar måste han tills vidare låta sig vara nöjd.
Mörk fann det ökat att förhållva sängliggande länge. Så snart det var honom möjligt att stå uppträtt, lämnade han sin bädd och begav sig till Storgården.
Lundberg hade väntat honom med oaktadhet; hans sjukdom tilltog egenmodigt nog under de dagar Mörk var frånvarande. Han hälsade också den senare med en glädje, som innebar ett fast löfte för framtiden.
Med en hast, som väckte Lundbergs oro, läste Mörk några böner över den sjuke och fortsatte därpå med sina egna angelägenheter, vilkas avgörande lågo honom närmast om hjärtat.
"Amen. Din, dotter när bra dyra broder?"
"Skulle hon inte de' då, men ja'..."
Mörk vinkade avväjande med handen, som han velat säga: sedan... sedan!
Lundberg suckade och låt honom råda, och då Mörk märkte den andres viljelösa undfallenhet, beslot han att utän tväkan eller krökvägar gå rakt på målet.
"Jag annar tala lite' med dig, dyre broder, om mig och din dotter", började han nästan befällande.
Den sjuke hemmansägaren nickade tyst, han förstod, att han måste vänta.
Mörk försökte fånga hans irrade blick, men då detta ej lyckades honom forttom han lugnt:
"När får värt bröllop firas?"
Lundberg vred sig oroligt i stolen, och efter en väntan, som föreföll Mörk ohögligt lång, svarade han äntligen lägmalt:
"När du själv vill, broder."
"Gott!" Mörk skratade till. Han stod vid själva målet, och för att ej visa Karl Lundberg, hejdloso glädje, reste han sig brådskande och lämnade rummet utan ett ord till förklaring.
Men när han i lugn och ro fått tänka på saken, fann han, att något ännu återstod. Faderns samtycke ågde han förut, men Annas, Annas? Av henne syntes det vara omöjligt att erhålla ett bestämt svar. Han stampade hårt i marken och en ful blick lyste fram ur hans ögon; att en svag kvinna vägrade sätta sig till motvårt, det förtrot honom. Dock när Oskar var hon för alltid skild, och därmed beslot han allvarligt fråga henne vid första lägliga tillfälle.
En längre tid sökte han ihärdigt efter detta tillfälle, men med en uthälighet, som sluttigen väckte hans sålans slumrande mistro, undvek den unga flickan honom, och när han någon gång träffade henne, var det ständigt i andras sällskap. Hur han än ansträngde sig för att överrumpla henne, förstod hon alltid att komma undan. Det föll honom likväl ej in, att hon icke hyste en varmare känsla för honom; en flicka, som natt och dag tillbringat en vecka vid hans sjukbädd, kunde helt enkelt ej anta än hålla av honom och vissheten därom gjorde, att han ej skyddade så brådstörtat mot det slutliga målet.
Och nu var allt möstånad brutet. Karl Persson låg stiel och kall med dödens insigel på sina skrumpan drag, hans maka, som trotsat ända in i det sista, borde vara böjd för alltid, och Oskar fanns ej mer — på en tid. Då Mörk denna dag trädde in i Storgårdens sal, vilade ett uttryck av triumf över hans vanligtvis uttryckslösa ansikte.
"Karl Persson a' död", sade han högt och räckte Lundberg handen.
Sjuklingen bleknade märkbart, varje påminnelse om döden oroadde honom. Även Anna, som setat vid faderns sida, blev obehagligt berörd av att på detta sätt mottaga en sådan underrättelse.
"X morbror borta" frågade hon tonlös och reste sig.
"Ja, han har fått sin lön", svarade Mörk.
Det glånstrade till i Annas ögon, och efter att på Mörk hava slungat en blick, som han ej förmodade utårde, gick hon tigrande mot dörren.
"Varthin, Anna?" frågade Mörk. Han kallade henne icke längre dyra syster. I det förhållande, som nu rådde mellan dem, ansåg han det icke passande.
"Ja' tänker gå te' moster", sade hon.
Med ett raskt språng ställde sig Mörk i hennes väg och hindrade henne att komma fram, utbrast han vänt mot Lundberg:
"Broder, förbjöd din dotter att beträda detta syndens hemvist."
"Anna!" ropade fadern skrämd av Mörks högtidliga uppmaning.
"I kan ej hindra mig, Mörk."
"Anna, Anna!"
Faderns stämma hejdsade henne, och med en resignerad suck intog hon sin plats vid hans sida.
(Forts.)

FISK! FISK!! FISK!!!
Direkt från våra egna nät till kunden. Vår 1917 prislista blir færdig den 1 november. Eder adress på ett postkort skall bringa den till eder.
DAVIS PRODUCE CO., Box 203, The Pas, Man.

SAFETY & COURTESY WITH YOUR TICKETS
LOS ANGELES OR FLORIDA
Try The ? To The
"SOO" SOUTH
THROUGH CARS and STEEL TRAINS
FROM LOS ANGELES FROM WINNIPEG
\$100 FINE
MAKE YOUR RESERVATIONS EARLY

A. L. M ACINTYRE
381 and 383 Donald Street, Winnipeg
Stenar, monument och kyrkogårdsstatket. Modärnt arbete och moderata priser.
Se mig, innan ni placera eder order någon annanstans. Skriv på vilket språk som helst.

Provinen Alberta
Hälsosamt klimat. Bördig jord. Billigt bränsle. Stora skördar.
Miljoner acres fritt land
Alberta har många fördelar att erbjuda settlere. Ny karta av 1917, utvisande hvar homesteads nu äro tillgängliga.
För fullständiga upplysningar adressera
CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner,
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, ALBERTA.

NIO AF TIO
utaf de vanliga kramporna nu för tiden härledt sig från örent blod, hvilket försvagar lifsorganerna. En påhängt blodrenare botar dessa sjukdomar.
DR. PETER'S KURIKO
har få, om ens någon jämlike som blodrenare och återuppbyggare af kroppssystemet. Den har beagnats öfver ett hundra år — länge nog att bevisa sitt värde om och om igen. Den innehåller endast hvad som vill göra dig god. Fråga ej efter den på apoteket. Speciella agenter tillhandahålla den. Adressera tillverkaren,
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
19-35 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.
Våra läsaers uppmärksamhet häledes på, att Dr. Peters Kuriko, det ovannämnda läkemedlet, nu levereras alldeles tillfritt i Canada. Detta betyder en stor besparing.

MAGSJUKDOMAR
FÖRORSAKA MÅNGA TILLSTAND som leda till
FÖRSTOPPNING, BLINDTARMSINFLAMMATION, HUVUDVÄRK, REUMATISM, NERVÖSITET, SÖMNLÖSHET
Ni kan behandla symptom och icke fästa eder vid orsaken, tills ni dör. Ni kan taga medicin och besöka läkare, ignorera naturen, tills ni är uttött.
Men ni blir aldrig frisk, förrän orsaken till magsjukdomen är kurerad.
Beviset på detta faktum är att ingenting, som ni hittills gjort, har givit eder permanent bot.
VILL NI UPPMÄRKSAMMA DETTA PÅSTÄNDE? — VI BOTA
permanent varje fall, akut eller kroniskt, mitt eller svårt, som följer vår kombinerade naturliga och vetenskapliga behandling. Ni behöve icke besöka oss, om vi ej bevisat det.
MINERAL SPRINGS SANATORIUM
DEPT. 1 WINNIPEG, MAN.

DR. N. ROSENBERG CO.,
BEHANDLAR MÅNGA STOR FRÅMÅNG Privat och nervösa sjukdomar.
försäkrade af ungdoms-färsåp, naturliga vägor, med alla deras förfärliga följder, såsom försäppning, förlust af lifskraft, opässlighet för affärslivet, njur- och blåsa sjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.
"LIFVETS HEMLIGHETER"
en af oss utgifven bok på 48 sidor, omfattande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes till utredning om till bud och en som på ett postkort eller i bref beslutar
N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 205-210, Chicago, Ill.

7 ONLY GÖR HEMMET LYCKLIGT
med en HOME MUSIC BOX. Det är det nyaste och mest storartade, billigaste och mest underbara musikinstrumentet för hemmet någonsin utöfadt. Det är mera njutning däri än en \$100 harmoniorgel, emedan den alltid är redo och ingen behöves tubbas till att spela. Ingen kännedom om musik behöves för att kunna spela vilken som helst melodi. Så enkelt, att ett barn kan sköta den. En var blir mycket överraskad och nöjd. Den spelar över 100 stycken, som visas av lista sånd med varje MUSIC BOX. Den användas i kyrkor, söndagskolor, loger, sång- och andra föreningar och leds sången. Sparar kostnaden för en kväll genom att furnera musik för fäst eller dans. Spelar alla kända hymnar, dansmusik och populära sånger. Ni kan upprepa stycket eller spela ett annat stycke efter behag. Den kostar endast \$7.00, i prydlig låda jämte musik. Vi skola sända den vid betalning av \$2.00; ni betalar resten vid mottagandet. Agenter Sntas. Sänd 15 cents frimärke för stor katalog.
STANDARD MFG CO., Dept. 24, 98 Park Place, P.O. Box 1179, NEW YORK.

FARMARE!
Sänd Eder säd i år till
ADANAC GRAIN COMPANY, LTD.
Ni kan vara säkra på reell behandling.
Vår 30 års erfarenhet i spannmålsaffären står till Eder tjänst.
Vi äro "Licensed and Bonded".
Sänd eder nästa vagnslast märkt:
Notify:
ADANAC GRAIN COMPANY, LIMITED,
1203 Union Trust Bldg., Winnipeg, Man.

Aktier till Salu
I EN
KOPPLINGSUPPFINNING
(Bylunds patenterade brandslangskoppling)
100 aktier till salu i detta patent. Varje aktie \$10. Detta pris är garanterat endast till den 15 december, 1917, då priset kommer att höjas. Endast \$10.
KÖP NU!
Pängarna behövas för skatter.

ERIK BYLUND
Träffas mellan kl. 4 och 8 e. m. 579 Jarvis Ave., Winnipeg.
Patenterad i Canada, Förenta Staterna, England, Frankrike, Australien, Ryssland, Sverige och Österrike.
FULLT LAGLIGA AKTIEBREV GARANTAS.

Varför lida längre, om edert blod är förorenat?
Ställ till Eder själv dessa frågor.
Följande äro symptomerna på kroniska och nervösa sjukdomar. Dessa sjukdomar sluta ofta i svaghet, ibland i galenskap och död, om de försummas.
1. Trött? 2. Nedslagen? 3. Yr i huvudet? 4. Retlig? 5. Huvudvärk? 6. Ingen ambition och dålig matsmältning? 7. Dåligt minne? 8. Kort andedräkt? 9. Fruktan? 10. Nedslagenhet? 11. Sömlöshet? 12. Domning? 13. Darrning? 14. Darrning? 15. Stickande känsla? 16. Sår, varsår, kopparfärgade fläckar etc. från blodsjukdomar. 17. Svag syn? 18. Fläckar för ögonen? 19. Rysningar omväxlande med het känsla? 20. Hastig puls? 21. Gurglande eller bullrande känsla i inälvorna? 22. Hjärtklappning? 23. Dålig blodcirkulation? 24. Kalla händer och fötter? 25. Knapp och högt färgad urin? 26. Smärton i lederna och trötthet i benen? 27. Katarr? 28. Varioosa förstorningar? 29. Njur- och blåsjukdomar? 30. Eller någon annan mansjukdom?
Mån av alla klasser lida av svaga nerver eller svaghet, blodsjukdomar, så ni behöve icke känna eder rädd eller tveka att skriva till denne specialist för min.
Varför har jag alltid mycket folk i mitt kontor? Om mina metoder icke alltid varit hederliga, rena, uppriktiga och modärna, kunde jag icke i dag njuta av fullständig förtroende från Chicagos befolkning, såsom framgår av min stora och ständigt växande praktik. Och majoriteten män, som komma till mig, sändas från mig, botade från dylika sjukdomar. Ni har råd med min behandling.
Ni skall bli fri från svaghet och sjukdom. Kom och hav ett vänligt samtal med mig. Det är ett steg i rätta riktningen och kostar intet. Många av mina patienter resa långa vägar för min speciella behandling och omäla att de förlösats mycket tid och pengar på billiga postproprietarier, patentmedicin och apotekarläkare. Begå icke detta misstag, utan kom direkt till mitt kontor för en god undersökning. Intet missningsarbete. Ni kan återvända hem efter en vecka. Ett gott rum beredes för eder nära mitt kontor för mycket liten kostnad, så att ni kan erhålla min speciella, direkta behandling.
DR. I. W. HODGENS, 35 South Dearborn Street, Hörnet Monroe St., 2nd flood, Crilly bldg., Rum 208 och 209, CHICAGO.

COPENHAGEN
Garanterad absolut ren och den bästa tuggtobak i världen.

Behaglig och varaktig, emellan den är tillverkad af den bästa, rika, samtiga bladtobak.
TUGGTOK

(Forts.)